

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 296.

Tredie Sessjon.

87de Møde.

Lørdagen den 28de Februar.

(Fortf.)

Kirke- og Underviisningsministeren

(fortf.): Et egentligt Talent kunde aldrig blive under saadanne Forhold. Forudsat altsaa at dette bliver Resultatet, er da dette saameget fordeelsagtigt i Almindelighed, selv uden Hensyn til de sieblifikkelige Forhold, som jeg siden skal omtale, at affkaffe Balletten? Der har den ærede Ordfører suppleret Udvalgets Betænkning med nogle Beregninger. Han yttrede, saavidt jeg kunde høre, at 26 Balletter havde kostet 35,000 Rbd., og at enkelte havde været saa dyre, at de havde kostet 4,000 Rbd. at sætte i Scène. Jeg maa gjøre den almindelige Indsigelse imod denne Beregning, at den ærede Ordfører ikke oplyste, hvormeg af det Anskaffede der brugtes ved Operaen, Synge- og Skuespillet, og, saalange dette ikke er oplyst, kan jeg ikke erkjende denne Beregning for afgjørende. Dernæst blev der paaberaabt, at der ved enkelte Afteners Forestillinger beregnedes 80 eller 90 Rbd. Mere end ved andre Forestillinger; det kommer ganske an paa, hvorvidt ikke disse Balletter, som have kostet Saameget, netop have været dem, der have skaffet fuldt Hus (Hør!); er det det, saa er denne Beregning ei heller af nogen Vægt. Da det forøvrigt, som her allerede er yttret flere Gange, ikke er sandsynligt, at denne Lov kommer ud i denne Sessjon, saa vil der idetvivel ogsaa blive Tid til, at disse Talstørrelser kunne blive nærmere undersøgte, navnlig i Pressen.

Men hvad der af Theaterdirecteuren især er fremhævet, og hvad der forekommer mig at være det Vigtigste, naar der handles om en Lov for de nærmeste 3 Aar, det er, at det finansielle Resultat for denne Periode bliver

langt ringere ved Ballettens Affkaffelse; det er Hovedpunktet i Sagen, at der er Spørgsmaal om at affkaffe Balletten, medens den endnu staaer i sin fulde Flor. Jeg kunde være meget tilbøielig til at give den ærede Ordfører Ret i, at det danske Theater aldrig burde have havt Balletten; men derom er der ikke Spørgsmaal, Sagen dreier sig om, hvorledes Resultatet i finantiel Henseende vil blive for de 3 Aar, for hvilke Loven er bestemt, naar Balletten nu skal affkaffes. Det er — vel at mærke — beregnet, og derpaa støtter Udvalgets Betænkning sig, at der vil blive givet 245 Forestillinger, et Tal, hvortil man er kommet ved at antage, at der kan gives 10 flere Forestillinger om Onsdagen, end det hidtil har været Tilfældet; man har altsaa forholdet Antallet af alle de Forestillinger, som hidtil har kunnet præstere ved, at Balletten samvirkede med de øvrige Konstarter. Nu er Spørgsmaalet: hvad vil Følgen blive, naar Ballettens indtægtbringende Virksomhed falder bort? Jeg kan ikke skjønne Andet, end at Forestillingerne ville blive færre; thi man maa vel lægge Mærke til, hvor stor en Dvotadeel af samtlige Forestillinger der udfyldes ved Ballettens Virksomhed, som for det Meste giver godt Hus, og at dette Antal Forestillinger da ikke vil kunne præstere, naar de Ungre af Balletpersonalet forlade deres Stilling og de Eldres hele konsteriske Virksomhed bliver lammet. Man vil maastee kunne indvende: Ja, saa maa Skuespillerne spille saa meget oftere, saa maa de anstrenge sig af yderste Evne, som det hedder et Sted i Udvalgets Betænkning; men det vil dog være en Umulighed at skaffe den forlangte Meerindtægt. Sagen er nemlig den, at, for at en Forestilling kan give Indtægt, saa maa nogle af de udmærkede Skuespillere deeltage i en saadan